

A keď prišiel Ježiš do okolia Cezáree Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov a riekol:

Čo hovoria ľudia o mne, že kto som ja, Syn človeka?

A oni povedali: „Jedni hovoria, že si ty Ján Krstiteľ, iní, že Eliáš, a zase iní, že Jeremiáš, alebo niektorý z prorokov.“

Povedal im: „A vy čo hovoríte, že kto som ja?“

A Šimon Peter odpovedal a riekol: „Ty si Kristus, Syn živého Boha!“

A Ježiš odpovedal a riekol mu:

„Blahoslavený si Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach.“

Matúš 16:13-17

Ježiš bol spolu so svojimi učeníkmi už takmer dva roky. Po celý ten čas boli títo dvanásť mužov neustále po jeho boku, pozorujúc jeho život, sledujúc ho s úžasom, ako deň čo deň vykonáva zázraky bez toho, aby čo i len raz zlyhal. Počúvali ho s ohromením, keď učil nekonečné zástupy ľudí, rovnako však vyučoval aj dvanásť učeníkov. A napriek tomu, napriek tesnej blízkosti Majstra a všetkých tých nespočetných zážitkov a zázrakov, ktoré s ním prežili, učeníci stále len veľmi pomaly rozoznávali jeho pravú totožnosť. Teraz však bol Pán Ježiš s dvanástimi učeníkmi sám. Opýtal sa ich, čo si ľudia myslia, kým je. Názory boli rôzne: „Jedni hovoria, že Ján Krstiteľ, iní, že Eliáš, a zase iní, že Jeremiáš, alebo niektorý z prorokov.“ Je zrejmé, že na bežných ľuďoch urobil Ježiš hlboký dojem. Ako by to vlastne mohlo byť inak – po tom všetkom, čo videli a počuli? Jeho zázraky sa nedali poprieť, jeho život bol podivuhodný, jeho učenie ohromujúce a mimoriadne. Väčšina z nich bola presvedčená, že patril k najväčším mužom, akých kedy židovský národ poznal, alebo že bol v istom zmysle reinkarnáciou jedného z veľikánov minulosti.

Ježišova otázka však bola iba úvodná. V skutočnosti chcel vedieť, či v neho učeníci uverili – a preto Spasiteľ pokračoval: „A čo vy? Čo hovoríte, že kto som ja?“ Opakovali by všeobecný názor ľudí ich doby ohľadom neho? Pripodobnili by ho k jednej z tých veľkých postáv minulosti? Alebo by zašli aj ďalej? Tu apoštol Peter prehovoril ako prvý – a v podstate prehovoril za všetkých dvanásť apoštolov, keď vyhlásil: „Ty si Kristus, Syn živého Boha!“ Aké vzrušenie, rozochvenie musel Spasiteľ pocítiť, keď počul také krásne vyznanie! Všimnite si však, že nepochválil Petra, ako keby bol pri vyvodení tohto záveru obzvlášť múdry alebo bystrý. A nevedel si ani predstaviť, že by Peter len opakoval to, čo mu o ňom povedali iní. Nie, čítame, že Ježiš povedal: „Blahoslavený si Šimone, synu Jonášov, lebo telo a krv ti to nezjavili, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach.“

Pre nás, ktorí sme zvyknutí myslieť na Ježiša ako na Krista, teda Božieho Syna, je zrejme ťažké pochopiť dôležitosť tejto pravdy. Tu, stojac pred nimi, apoštoli vidia muža, ktorý sa skutočne označil za „Syna človeka“ – no Peter ako zástupca celej apoštolskej skupiny vyhlásil, že nie je nikým iným než Božím Synom. Čo ale presne znamenajú tieto dva pojmy? Najprv sa pozrime na výraz „Kristus“.

Ide o grécku verziu hebrejského slova „Mesiáš“, alebo doslova „Pomazaný“. Pomazanie bolo slávnostným obradom vykonaným v prípade menovania osoby do úradu kňaza alebo kráľa. Kňaz mal za úlohu zastupovať, teda reprezentovať ľud pred Bohom, kým kráľ, samozrejme, mal za úlohu nad ľuďmi vládnuť. A Pomazaný, teda ten, ktorý bol predpovedaný v Starom zákone, by mal činiť oboje. Zastupovať ľud pred Bohom a panovať nad ním. Ako panovník svojho ľudu by bol tiež ich Osloboditeľom. Keď teda Peter povedal Ježišovi: „Ty si Kristus“, mal na mysli: „Ty si ten, ktorého židovský ľud očakával po celé tie stáročia. Prišiel si nás zastupovať, viesť a oslobodzovať od našich nepriateľov.“

Peter však tiež povedal: „Ty si Syn živého Boha“. Inými slovami poznal, že Ježišov vzťah k Bohu bol jedinečný. Nebol Božím synom v tom zmysle, že všetci praví veriaci sú synmi Božími – jeho synovstvo neznamenal nič menej než rovnosť so Všemohúcim. Peter teda pochopil dôležitosť a význam Ježiša ako dlho očakávaného Mesiáša – Krista, ktorý bude zastupovať, viesť a oslobodzovať svoj ľud. Peter však tiež vedel, že Ježiš je viac než veľký človek, viac ako prorok, viac ako kráľ – že je Božím jednorodeným Synom.

Teraz by ma zaujímalo, či sme všetci uchopili jedinečné poslanie, ktoré Ježiš zohráva a prečo ho môže naplniť jedine on. Povedali sme si, že Ježiš ako Mesiáš bol naším zástupcom – ale prečo vlastne potrebujeme zástupcu? Tiež sme si povedali, že bol osloboditeľom – no prečo

potrebujeme osloboditeľa? Že Ježiš bol viac ako človek; bol a je rovný s Bohom – ale prečo na tom záleží? Drahí priatelia, ak už viete odpovede na tieto otázky – prečo potrebujeme zástupcu, osloboditeľa a prečo je Ježišova božská podstata taká dôležitá – potom môžem povedať, že rovnako ako Peter, aj vy ste v skutku blahoslavení (požehnaní).

Po prvé, Ježiš ako Mesiáš, teda Kristus, je naším Kňazom a Zástupcom, rovnako ako kňazi v starozákonných časoch zastupovali ľud pred Bohom. Na vykonanie tejto úlohy boli pomazaní inými ľuďmi – mužmi, predovšetkým vtedy, keď vstupovali pred Boží oltár obetovať zvieracie obete. Ako zástupcovia ľudu symbolicky prenášali svoje hriechy a hriechy ľudu na obetované zviera, ktoré bolo následne zabitú. Ježiš, ako najvyšší kňaz, bol tiež pomazaný, nie však človekom, ale samotným Bohom. Prišiel, aby zastupoval hriešnikov – no aby tak mohol urobiť, musel sa sám stať človekom. Takže Ježiš sa stal človekom a žil ako človek, keď sa potom ako Zastupiteľ ľudí obetoval.

Aká však bola obeta, ktorú Ježiš predložil? Namiesto toho, aby predložil zviera, ponúkol sám seba. A práve vďaka tomu, že bol dokonalou obeťou, sa mohol stať aj osloboditeľom – naplnil ďalšie poslanie, ktoré ako Mesiáš mal.

V akom zmysle bol Ježiš osloboditeľ ľudí? Tak, že zomrel na kríži za ich hriechy. Ako však Ježišova smrť na Kalvárii môže priniesť oslobodenie pre hriešnikov ako sme my? Nuž, sme otroci hriechu – s dlhom voči Bohu, ktorý nemôžeme a nevieme splatiť. Ježiš však svojou smrťou na kríži zaplatil tento dlh. V tomto zmysle je Zástupcom a zároveň aj Osloboditeľom.

Na záver, prečo je dôležité, že Ježiš bol zároveň jednorodeným Božím Synom? Dôležité to je, pretože ani dokonale spravodlivý človek nemôže poskytnúť večnú spásu pre ostatných; to mohol urobiť jedine Boží Syn. Už sme spomínali, že ak ste porozumeli tomu, že Ježiš je Kristus, ten Mesiáš a že je jedinečným, nenahraditeľným Božím Synom, keď ste porozumeli tomu tak ako Peter – potom ste požehnaní (blahoslavení). A ak ste porozumeli, že On je ten, ktorý oslobodzuje od hriechov – tak je vaše požehnanie o to väčšie.

Ale tieto požehnania vám budú zbytočné, ba naopak, stanú sa pre vás prekliatím, ak podľa nich nebudete konať. Pretože čím viac viete, čím väčšia je vaša vedomosť, tým väčšia je aj vaša zodpovednosť. Čo od vás vyžaduje Pán? Vyžaduje od vás, aby ste činili pokánie zo svojich hriechov a vašu dôveru vkladali v Ježiša Krista, Božieho Syna. Potom budete môcť povedať: „Ježiš Kristus – Boží Syn – zomrel na kríži namiesto mňa, vezmúc všetky moje hriechy na seba, vďaka čomu som dostal spásu a večný život.“ To je najväčšie požehnanie zo všetkých.